

Jagt i det irske højland

Jeg blev vækket af tre ravn, der cirklede rundt over mig og udstødte deres karakteristiske skrig. De tænkte vel at de skulle spise mig til frokost, nå men jeg måtte skuffe dem. Så var det bare om at komme videre, jeg var ved at blive lidt irriteret over ikke at have set nogle sikaer endnu.

De første sikaer

Jeg gik videre. Jeg skulle over et stykke slette, inden jeg kunne komme op på den højeste del af bjerget. Der så jeg mine første to sikaer, to hinder som græssede helt oppe på toppen af bjerget. Jeg stod stille og nød synet af dem igennem min kikkert, de var 5-600 meter væk, men det var tydeligt sika med deres karakteristiske farve og facon.

Min første pürsch

De var meget langt væk, men der var ikke andet at gøre end at prøve at pürsche mig ind på dem. Jeg tænkte på alt det, jeg var blevet fortalt om pürschjagtens ædle kunst: Pas på ravnene de sladrer, pas på fårene hvis de løber, så løber sikaen også, skjul dig i landskabets konturer, bevæg dig kun sideværts aldrig op og ned, stop ikke pludseligt osv. Nu skulle jeg i gang med min første pürsch.

Jagten begynder

Vejret skiftede pludseligt. Det begyndte at sne, og så opdagede jeg yderligere tre sikaer på ca. 350 meters afstand. Nu kunne jagten begynde.

Jeg gik tilbage og gemte mig bag en klippeformation. Bag den kunne jeg komme væsentligt tættere på, jeg

knoklede af sted. Der hvor klippen var lav, kravlede jeg, der hvor den var højere, kunne jeg småløbe foroverbøjet. Det holdt op med at sne lige så pludseligt, som det var startet. Jeg var kommet meget tættere på og det var på tide at se, hvordan det gik med "mine" sikaer. Jeg stak hovedet op bag ved klippen, og det var så det! - de så mig med det samme - og væk var de.

Endnu en chance

Et par dage senere får jeg min næste chance, denne gang sammen med Asger.

Det var igen dejligt vejr og solen var ved at bevæge sig ned af himlen. Vi havde ikke gået ret lang tid. Asger gik forrest og jeg var lige bagved ham. Han kravlede over et gærde, jeg kravlede efter. Da jeg var halvvejs over gav han mig pludseligt et signal. "Der er de" han hvisker forsigtigt. Jeg er hverken særligt smidig eller adræt, men det lykkes mig dog på mystisk vis at komme ned af gærdet, uden at dyrene forsvinder.

Var der skudtegn?

Asger stiller min skydestok op, jeg lægger riflen op afsikrer og prøver at få ro på mig selv, mit åndedræt, min puls. Der står de, to sikaer i solnedgangen. Jeg holder på den forreste af dem, lige der bag ved forbenet hvor motoren sidder. Den løfter hovedet for at se op og jeg trykker af.

Jeg ser nedslaget i klippen bag dyrene - de stikker af, jeg repeterer og prøver at få hold på dem igen, men de er for hurtige. "Ramte du?" spørger Asger.

Jeg ved det ikke - jeg kører filmen igennem inden i hovedet igen og igen. Var der skudtegn? Jeg syntes det ikke, og så var der nedslaget i klippen.

Schweiss

Vi går over mod det sted, hvor de stod. Der er ikke noget at se, vi går forsigtigt rundt og kigger. "Der" siger Asger, "der er en dråbe blod på de tørre strå."

Vi går forsigtigt videre, Asger er lidt foran. Der lyder en skinger fløjten og vi støder otte stykker sika, som står på hjørnet af en lille skov. Vi går hen til, hvor de stod. Her er betydeligt mere schweiss, men stadig ikke nok. Asger siger trøstende, at det er helt lyst blod, så det er veneblod og det skyldes nok bare, at dyret er blevet ramt af splinter fra klippen.

Ærgrelser

Jeg har en klump i maven, måske skulle man bare begynde at fiske eller noget helt andet.

"Sæt dig op i hochsitzen der henne, så leder jeg efter den", siger Asger. Jeg går op til hochsitzen, kravler op og sidder i solnedgangen og ser ud over lysningen. Jeg bander mig selv og min skydning langt væk. Øv, Øv.

En glædelig overraskelse

Der går nogen tid, og jeg holder op med at have ondt af mig selv og begynder at se mig lidt omkring. Er der ikke noget, der bevæger sig der henne? Jo. Det er Asger, jeg må hellere se at komme ned og sige til ham at vi lige så godt kan tage hjem. Hov, hvad er det han løfter noget op.

En Sika! Ramt perfekt

Jeg kravler ned og skynder mig over lysningen. Han har fundet min sika kalv. Den er skudt næsten perfekt. Kuglen sidder lidt langt fremme, men den har haft den ønskede virkning. Sikaer er bare meget skudstærke, og så begik vi den klassiske fejl at begynde at lede med det samme i stedet for at vente, så dyret kan få lov til at forende i fred og ro.

Mit første dyr

Jeg er meget, meget lykkelig, jeg har skudt mit første dyr med riffel. Jeg finder min kniv frem for at brække det, men Asger gør det for mig, og viser mig hvordan man gør i Irland. Da han er færdig spørger jeg, om jeg ikke snart skal have noget blod i panden.

"Ta' det nu bare helt roligt" siger Asger.

Der bliver malet et stort kryds i min pande og ned over min næse. Jeg kan mærke det hele aftenen, det størkner og huden strammer.

Jeg har det godt!

Indsendt af: Helle Høst-Madsen

